

Les línies generals de la política d'aquests tres anys que acabem de repassar són vàlides pel que fa a Catalunya. Aquí les eleccions de juny de 1977 van donar un 80 % dels vots als partits que es proclamaven «nacionalistes». Malgrat això, la majoria dels parlamentaris es van sotmetre, igual que els altres, al consens. Alhora, el president de la Generalitat a l'exili pactava amb la monarquia espanyola el restabliment provisional de la Generalitat. En aquest aspecte feien, en un altre camp de reivindicacions, el mateix que els partits d'oposició d'àmbit estatal. Però amb una diferència essencial: mentre que aquests formaven un grup parlamentari fort, els parlamentaris catalans, amb la ingenuïtat de creure —i és una suposició de favor per a molts— que ja havien aconseguit la democràcia i tenien a l'abast l'autonomia, actuaven dividits a les dues cambres. Això ha fet que els resultats del consens, pel que fa a les «nacionalitats», hagin estat molt més limitats que en la resta d'aspectes socials i polítics. Davant les reivindicacions nacionalistes, sempre els partits estatals, dretes i esquerres, votaran units en contra. El futur estatut d'autonomia, just ara acabat de projectar, té ja d'origen un sostre tan baix com l'hi obliga la constitució. I malgrat tot caldrà defensar-lo perquè, ara com ara, ja no en farem cap més.

* * *

Aquestes consideracions que acabo de fer podran semblar pessimistes, i potser ho són, des del punt de vista polític. A mi em semblen més aviat realis-

tes. Preneu-les, en tot cas, com a opinions purament personals.

Ara bé: per molt escèptics que puguem ser respecte a unes tàctiques o a unes conductes polítiques, cal dir i repetir que això no ens ha de portar mai a la deserció. Podem malfiar-nos de molts polítics, però hem de creure en la gent del país. Podem dubtar de l'eficàcia d'una determinada política, però hem de confiar en la força del treball i de la cultura.

I com que, de fet, tot allò que d'una forma o d'una altra regeix el país és política, tampoc no ens en podem desentendre. Hem de fer, políticament, una tasca crítica. I a l'hora de votar, tant a les eleccions legislatives generals quan n'hi hagi, com a les municipals, com a les del Parlament de Catalunya, no vulguem votar programes, votem fets; prescindim de votar partits potser, però votem persones.

L'única forma de no ser pessimista, sense caure en la ingenuïtat de pensar que tot s'arreglarà, és treballar perquè els nostres pobles, les nostres ciutats, el nostre país, tinguin una consciència clara que cal obtenir molt més que allò que vulguin «concedir-nos» les Corts de l'estat espanyol.

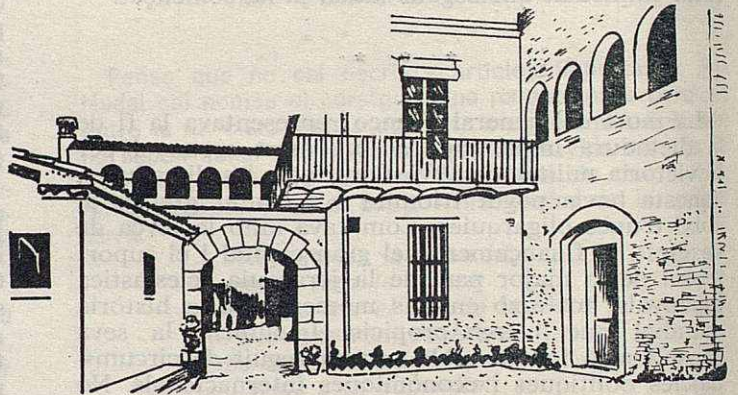
Joan Ruiz i Calonja

Masia Can Farell

Restaurant

Km. 5.500 de la carretera de
Caldes a Granollers
Tel. 844 87 07
SANTA EULALIA DE RONÇANA

Jaume Iglesias

- PINTOR INDUSTRIAL
- RÈTOLS I IMITACIONS
- COL·LOCACIÓ DE PAPERS PINTATS

Carretera de La Sagrera, s/n.

Telèfon 844 89 82

SANTA EULALIA DE RONÇANA

PERRUQUERIA DE SENYORES

M.ª Dolors Massagué

Carrer Verge del Remei, s/n. - Bloc A, 1.er, 2.^a

Telèfon 844 90 11 STA EULALIA DE RONÇANA